

Гумор і знуцання

Нині пів світу вже в воланнях,
Чи навіть й більше з нас в них є,
Та й гумор в тім зростав в знуцаннях,
І те все нам - не Бог дає!

В тім гуморі в нас вал суцільний
В численних шоу всіх, без меж,
В безумстві тім повальнім, й спільнім,
Не менш пів світу вже, авжеж.

Ми знищили з тим в нас і радість,
Й самі себе в тім нищим ми,
Вульгарність й дикість в тім є, замість
Того, що з Світла! Від п'їтьми

Що в недоумкуватім людстві
Ніяк не хочеться збагнуть,
Що в тій вульгарності й розпутстві -
Не гумор, й не людська в тім суть!

Те все, на жаль, в нас нині вмерло,
Та не у всіх, й не назавжди!
П'їтьму й невігластво жде пекло
Всіх тих знуцань, свої ж сліди,

Підуть, в знуцаннях і в воланнях,
В яких й з якими ж все самі
Собі, й таким всім в тих стараннях,
В невігластві своїм й п'їтьмі

Як Вчення Шамбали нас вчить всіх,
Нова Зоря й Нове Життя,
Дасть Агні Йога всім в тім успіх,

Самі собі, ми всі, як люди,
Бо зовні - всі ж як люди ми,
Хоч в розумах й в серцях - іуди
Всі, хто з невігластва й п'їтьми.

І в тім не гумор, а в знуцання
Все перейшло, й давно ж, у нас
Такі й смаки й уподобання,
І звичаї такі ж в наш час.

Знуцання ті всі в нас й кривляння,
В тім - гумору нема ж ні в чім.
В тих звичаях й в уподобаннях -
Самі себе, й брат брата в тім,

Ми вбили чистий й світлий гумор,
Той добрий й мудрий гумор в нас,
З яким душі в нас й в серці струни
Звучали в радості, й весь час,

В тім й наслідки, й сліди в нікуди,
Так є, було, й буде завжди.
Лиш людям жити далі всім, іуди -
З планети геть, всі й назавжди

Те все й зробили, й геть згубили.
А гумор світлий знов прийде,
Щоб радість з ним й в нім віродили
Ще більший й кращий, з ним зійде.

Хто з нею й в ній, в все майбуття.

Микола Іващенко, Київ, 30. 05. 2019 р.